Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

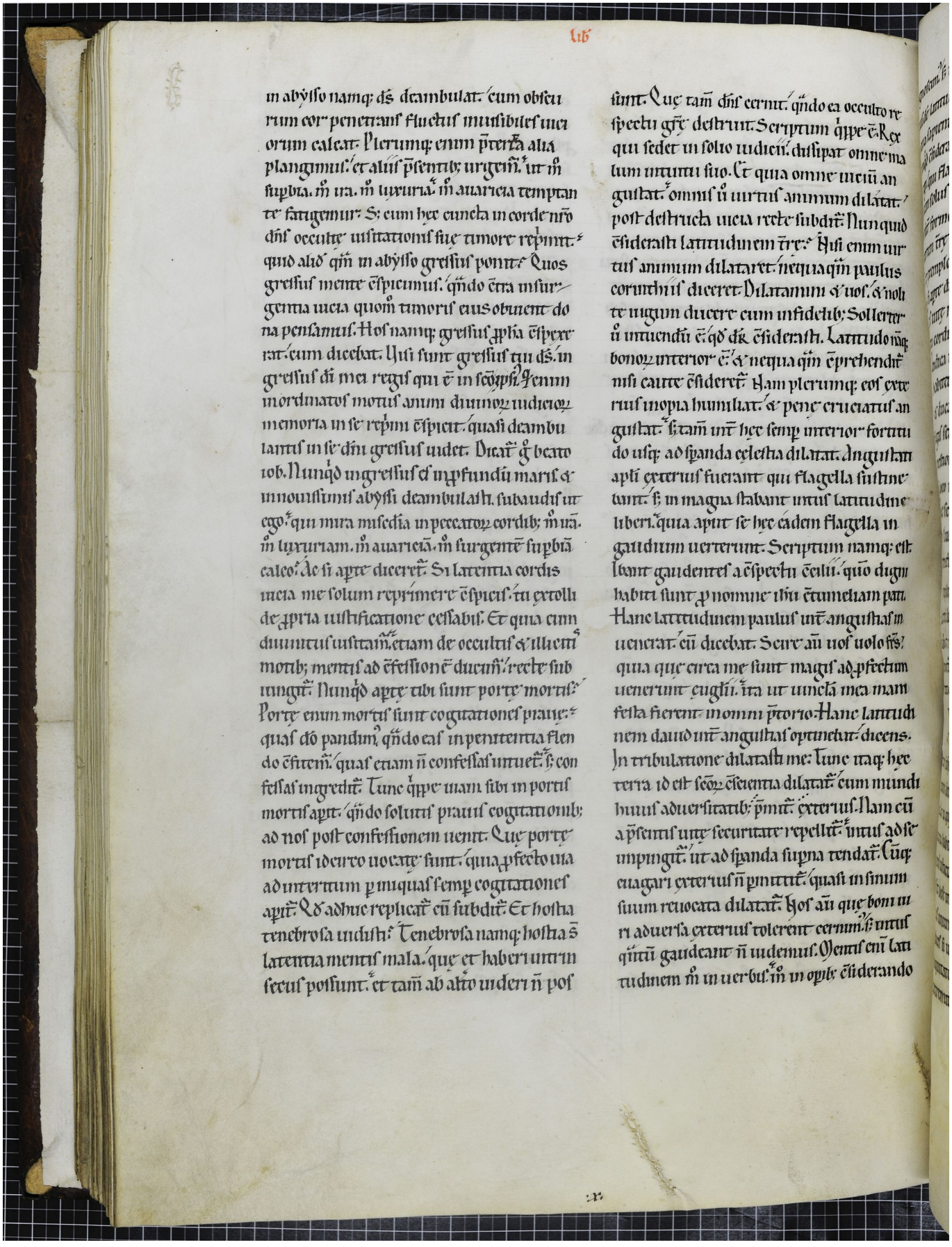

in abyſſo namq; dñs deambulat. cum obſcu
rum cor penetrans fluctus mutabiles mea
orum calcat. Plerumq; enim p̄terita alia
plangimus. et aliis p̄ſentib; urgem̄. ut in
ſuperbia. in ira. in luxuria. in auaricia temptan
te fatigemur. Si cum hec cuncta in corde nr̄o
dñs occulte viſitationis ſue timore repimit.
quid aliud q̄m in abyſſo greſſus ponit. Quos
greſſus mente ſpicimus. q̄ndo ira inſur
gentia uicia quo⁹ timoris eius obtutu dam
na penſamus. Hos namq; greſſus pphā ſpexe
rat. cum dicebat. Vidi ſunt greſſus tui dñe. in
greſſus dei mei regis qui ē in ſc̄o. Nam
inordinatos motus animi diuinor̄ iudicior̄
memoria in ſe rep̄im ſpicit. quaſi deambu
lantis in ſe dñi greſſus videt. Dicat̄ g̃ beato
Iob. Numq̄d ingreſſus es profundū maris. et
in nouiſſimis abyſſi deambulaſti. ſubaudis ut
ego. qui mira miſeria in peccator̄ cordib; in ira.
in luxuriam. in auaricia. in ſurgente ſuperbia
calco. de ſi apte diceret. Si latentia cordis
uicia me ſolum reprimere ſpicis. tu extolli
de pria iuſtificatione ceſſabis. Et quia cum
diuinitus viſitam. etiam de occultis et illicitis
motib; mentis ad confeſſionē ducim̄. recte ſub
iungit. Numq̄d aperte tibi ſunt porte mortis.
Porte enim mortis ſunt cogitationes prauę.
quas dū pandim̄. q̄ndo eas in penitentia flen
do eſtimam̄. quas etiam n̄ confeſſas uitare. ſi con
feſſas ingredit. Tunc q̄ppe uiam ſibi in portis
mortis aperit. q̄ndo ſolutis prauis cogitationib;
ad nos poſt confeſſionem uenit. Que porte
mortis ideirco uocate ſunt. quia p̄fecto uia
ad interitum p̄ quaſlibet ſemp cogitationes
aperit. Q̃d adhuc replicat̄ cū ſubdit. Et hoſtia
tenebroſa uidiſti. Tenebroſa namq; hoſtia ē
latentia mentis mala. que et haberi intra
ſeipſa poſſunt. et tam̄ ab alio uideri n̄ poſ
ſunt. Que tam dñs cernit. q̄ndo ea occulto re
ſpectu gr̄e deſtruit. Scriptum q̄ppe ē. Rex
qui ſedet in ſolio iudicii. diſſipat omne ma
lum intuitu ſuo. Et quia omne uicium an
guſtat. omnis q̄ animus animum dilatat.
poſt deſtructa uicia recte ſubdit. Numquid
conſideraſti latitudinem terre. Vſi enim ani
mus animum dilataret. nequaq̄m paulus
corinthios diceret. Dilatamini et uos. et no
lite iugum ducere cum infidelib; Solleret
q̄ intuendū ē. q̄d dicat conſideraſti. Latitudo n̄q
bonor̄ interior ē. et nequaq̄m ē p̄hendi
niſi caute conſideret. Nam plerumq; eos exte
rius inopia humiliat. et pene cruciatus an
guſtat. Si tam̄ intus hec ſemp interior fortitu
do uſq; ad ſpanda celeſtia dilatat. Angu ſtiam
apli exterius fuerant qui flagella ſuſtine
bant. Si in magna ſtabant intus latitudine
liberi. quia aperte hec eadem flagella in
gaudium uerterunt. Scriptum namq; eſt.
Ibant gaudentes a conſpectu concilii. quo digni
habiti ſunt p nomine ihu contumeliam pati.
Hanc latitudinem paulus intus angu ſtias in
uenerat. cui dicebat. Scire a uos uolo fres.
qua que circa me ſunt magis ad profectum
uenerunt euāgelii. ita ut uincula mea mani
feſta fierent in omni prētorio. Hanc latitudi
nem dauid intus anguſtias optinebat. dicens.
In tribulatione dilataſti me. Tunc itaq; hec
terra id eſt ſec̄a conſcientia dilatat. cum mundi
huius aduerſitatib; p̄mit. exterius. Nam cū
a p̄ſentis uite ſecuritate repellit. intus ad ſe
ipſum pungit. ut ad ſpanda ſupna tendat. Cui
quis agari exterius n̄ p̄mitt. quaſi in ſinum
ſuum reuocata dilatat. Hoſ a uos que boni ma
li aduerſa exterius tolerent cernim̄. ſi intus
q̄ntū gaudeant n̄ uidemus. Mentis enim lati
tudinem in uerbis in operib; conſiderando